

J.nr. M 1034-0581

Den 30. maj 2005

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 29 (alm. del) stillet af Folketingets Enerkipolitiske Udvalg den 15. april 2005.

Spørgsmål nr. 29:

Vil ministeren redegøre for Kyotoprotokollens retningslinier for CDM-projekter? Overholder Danmark retningslinierne? I benægtende fald, vil regeringen da rette op på dette forhold?

Svar:

Med Kyotoprotokollens Artikel 12 oprettedes en Clean Development Mechanism (CDM) med det formål at hjælpe ikke-Annex 1 landene (udviklingslandene) til at opnå bæredygtig udvikling og samtidig støtte opnåelsen af Klimakonventionens formål samt støtte Annex 1 landene (industrilandene) i at leve op til deres reduktionsforpligtigelser efter Kyotoprotokollen.

CDM er den ene af Kyotoprotokollens tre fleksible mekanismer, der tillader Annex 1 landene at opfylde deres reduktionsforpligtigelser gennem reduktioner foretaget i andre lande. De to andre mekanismer er Joint Implementation, hvor emissionsreduktioner fra et projekt i et Annex 1 land sælges til et andet Annex 1 land, samt kvotehandel, hvor et Annex 1 land sælger overskydende kvoter til et andet Annex 1 land.

Retningslinier for projekter under CDM fremgår af protokollens Artikel 12. Hovedtrækkene heri er følgende:

Emissionsreduktioner fra hvert enkelt godkendt projekt skal verificeres af et godkendt rådgivningsfirma. Verificeringen foretages på baggrund af et Projekt Design Dokument (Project Design Document, PDD), der beskriver projektet og dets beregnede emissionsreduktioner på basis af en beskrivelse af situationen før og efter projektet.

PDD'en omfatter et "baseline-studie", der beskriver den udledning af drivhusgasser omfattet af Kyotoprotokollen, som ville foregå i projektets fravær. Derudover indeholder PDD'en en monitoringsplan, der beskriver den efterfølgende måling og beregning af projektets årlige emissionsreduktioner.

Efter-situationen beskrives således på baggrund af målinger af forløbet efter projektets fysiske igangsættelse og beskrives i den årlige monitoringsrapport.

Beregningen af de opnåede emissionsreduktioner sker ved at trække de faktiske, årligt registrerede emissioner, som fremgår af monitoringsrapporten, fra den i Baseline-rapporten fastlagte basisemission.

Godkendelse og registrering af CDM projekterne skal baseres på en vurdering af:

- frivillig deltagelse af værtslandet,
- reelle, målbare og langtidsholdbare fordele i forhold til overvindelsen af klimaændringerne,
- reduktioner i emissioner, som er additionelle i forhold til, hvad der ville være sket i projektets fravær,
- private og offentlige selskaber kan også deltage i mekanismen og er underlagt vejledning fra mekanismens udførende organ, CDM Executive Board. CDM Executive Board vælges af forsamlingen af konventionens parter og fungerer som ordningens administrerende organ.

Certificerede emissionsreduktioner, der er opnået i perioden 2000-2007, inkl., kan bruges til opfyldelse af Annex 1 landenes reduktionsforpligtigelser på lige fod med emissionsreduktioner, der opnås i perioden 2008-2012.

CDM Executive Board godkender projekterne.

Marrakech aftalerne fra 2001 indeholder yderligere, mere detaljerede retningslinier for CDM-projekter. Disse administrative regler og præciseringer opdateres løbende i takt med, at der erhverves erfaringer med forberedelsen af CDM-projekter. Der er især tale om fastlæggelse af administrative forhold, der sikrer Kyotoprotokollens funktionsdygtighed.

Der er endnu kun godkendt ganske få CDM projekter.

Danmark overholder i sin forberedelse af CDM projekter de gældende regler. Projekter vil kun blive godkendt af CDM Executive Board, såfremt disse regler er overholdt.